

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۲۱۷۶۷

تاریخ ۱۳۸۱ / ۹ / ۲۶

پیوست.....

بیت

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۸۱/۱۱/۱۸۵۵ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۸۱/۹/۲۶

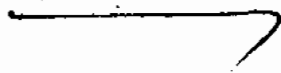
شورای محترم نگهبان

عطف به نامه شماره ۸۱/۳۰/۶۶۲ مورخ ۱۳۸۱/۳/۱۶ و پیرو نامه شماره ۲۰۵۳ - ق مورخ ۱۳۸۱/۲/۲۸، طرح منع شکنجه که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۱/۹/۲۴ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد. /ن

زلف مهدی کروی

رئیس مجلس شورای اسلامی

بزرگوار

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

✓

شماره ۲۱۷۶۷

تاریخ ۱۳۸۱/۹/۲۶

پوست

مبتغی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
 شماره ثبت: ۸۱/۱۱/۱۸۵۵ صبح
 تاریخ ثبت: ۸۱/۹/۲۶ عصر
 اقدام کننده:

طرح منع شکنجه

ماده ۱ - هرگونه اعمال فشار جسمی یا روانی علیه افراد در کلیه مراحل اعم از تحقیق و دادرسی و اجرای حکم، شکنجه محسوب و مرتکب وفق مقررات قانونی مجازات می شود. موارد ذیل از مصادیق شکنجه است:

- ۱ - هرگونه اذیت یا آزار بدنی.
- ۲ - نگهداری زندانی به صورت انفرادی یا نگهداری بیش از یک نفر در سلول انفرادی.
- ۳ - چشم بند زدن به زندانی در محیط زندان یا بازداشتگاه.
- ۴ - بازجوئی در شب.
- ۵ - بی خوابی دادن به زندانی.
- ۶ - انجام اقداماتی که عرفاً اعمال فشار روانی بر زندانی تلقی می شود.
- ۷ - فحاشی، به کار بردن کلمات رکیک، توهین یا تحقیر زندانی در حین بازجوئی یا غیر آن.
- ۸ - استفاده از داروهای روان گردان و کم و زیاد کردن داروهای زندانیان مریض.
- ۹ - محروم کردن بیماران زندانی از دسترسی به خدمات درمانی ضروری.
- ۱۰ - نگهداری زندانی در محل هائی با سرو صدای آزاردهنده.
- ۱۱ - گرسنگی یا تشنگی دادن به زندانی و عدم رعایت استانداردهای بهداشتی و محروم کردن زندانی از استفاده از امکانات مناسب بهداشتی.
- ۱۲ - عدم طبقه بندی زندانیان و نگهداری جوانان یا زندانیان عادی در کنار زندانیان خطرناک.
- ۱۳ - جلوگیری از هواخوری روزانه زندانی.

✓

بتتبعی

شماره ۴۱۷۶۷
تاریخ ۱۳۸۱/۹/۲۶
پوست

- ۱۴ - ممانعت از دسترسی به نشریات و کتب مجاز کشور.
 - ۱۵ - ممانعت از ملاقات هفتگی یا تماس تلفنی زندانی با خانواده اش.
 - ۱۶ - فشار روانی به زندانی از طریق اعمال فشار به اعضاء خانواده زندانی.
 - ۱۷ - ممانعت از ملاقات متهم با وکیل خود.
 - ۱۸ - ممانعت از انجام فرائض مذهبی.
- تبصره - آراء قطعیت یافته محاکم صالح قضائی از شمول این ماده مستثنی می باشند.

ماده ۲ - اگر با تخلف قاضی فردی در سلول انفرادی نگهداری شود علاوه بر رسیدگی به تخلف قاضی هر یک روز نگهداری در سلول انفرادی معادل ده روز در صورت محکومیت فرد محاسبه می شود. مفاد این قانون شامل کسانی که در حال تحمل کیفر هستند نیز می شود.

- ماده ۳ - در کلیه اوراق بازجوئی لازم است موارد ذیل دقیقاً و کاملاً درج شود:
- ۱ - محل جلسه بازجوئی
 - ۲ - ساعت شروع و ختم جلسه بازجوئی
 - ۳ - نام مأمور یا مأمورانی که بازجوئی کرده یا هنگام بازجوئی حضور داشته اند و امضای آنها.
 - ۴ - امضاء و یا اثر انگشت فرد بازجوئی شده.
- اوراقی که بعد از جلسه بازجوئی به پرونده الحاق شده باشد کلاً از درجه اعتبار ساقط است.

میتعالی

ماده ۴ - کلیه اقرار و اعترافات که بدون رعایت مفاد این قانون از متهم اخذ شده و در دادگاه از طرف وی مورد انکار قرار گیرد در صورت عدم وجود ادله و قرائن قابل قبول دیگر از درجه اعتبار ساقط و از عداد دلایل خارج خواهد شد.

ماده ۵ - محل نگهداری زندانی باید به وکیل یا خانواده وی اعلام شود، در صورتی که زندانی در محلی غیر از بازداشتگاهها یا زندانهای رسمی تحت مدیریت سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور نگهداری شود، آمر یا آمران به حبس تعزیری از سه ماه تا دو سال محکوم می شوند. در مواردی که سبب، اقوای از مباشر نباشد، اعزام کننده و نگاهدارنده نیز مشمول مجازات فوق می شوند.

ماده ۶ - برای نظارت بر نحوه رفتار با افراد بازداشت شده و زندانیان و اطمینان از رعایت این قانون شورائی تحت عنوان «شورای نظارت بر نحوه رفتار با زندانیان» مرکب از سه نفر نماینده از طرف قوه قضائیه، سه نفر به انتخاب مجلس شورای اسلامی و سه نفر به انتخاب دولت تشکیل می گردد. اعضای این شورا هر زمان که لازم بدانند مجازند به صورت جمعی و فردی از کلیه بازداشتگاهها و زندانها بازدید نموده و در صورت اطلاع از اعمال هرگونه شکنجه گزارش آن را به رؤسای سه قوه منعکس و یک نسخه از آن را جهت برخورد با متخلفین به مرجع قضائی ذی ربط اعلام کنند. مرجع قضائی مذکور موظف است خارج از نوبت به گزارش رسیدگی و متخلف یا متخلفین را محاکمه و نتیجه را به رؤسای سه قوه و این شورا اعلام نماید.

ماده ۷ - اعضای «شورای نظارت بر نحوه رفتار با زندانیان» در انجام وظایف تعریف شده در این قانون قابل تعقیب و پیگرد قضائی نیستند.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

مبتعالی

۱۵

شماره ۲۱۷۶۷

تاریخ ۱۳۸۱/۹/۲۶

پست

ماده ۸ - متخلفین از مفاد این قانون و همچنین آمرین و مأمورین و مسؤولینی که از اعمال شکنجه مطلع بوده و آن را به مراجع مسؤول اطلاع نداده‌اند و مسؤولینی که برای نظارت شورای مذکور در ماده (۶) همکاری نکنند در مرتبه اول به سه تا شش ماه زندان و یک سال انفصال از خدمات دولتی و در مرتبه دوم به شش ماه تا یک سال زندان و سه سال انفصال از خدمات دولتی محکوم می‌گردند.

ماده ۹ - رسیدگی به جرائم موضوع این قانون خارج از نوبت با رعایت اصل یکصد و شصت و پنجم (۱۶۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و به صورت علنی انجام می‌شود.

ماده ۱۰ - این قانون از تاریخ تصویب لازم‌الاجراء است.

طرح فوق مشتمل بر ده ماده و یک تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و چهارم آذر ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

زلفی مهدی کروی

رئیس مجلس شورای اسلامی

بزرگنور